

PAPA FRANJO

Osobine i vrline služitelja

Papina kateheza na općoj audijenciji
u srijedu 12. studenoga 2014.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

U prethodnim smo katehezama istaknuli kako Gospodin nastavlja pasti svoje stado kroz službu biskupa, kojima u tome pomažu prezbiteri i đakoni. U njima se Isus uprisutnjuje, u snazi svoga Duha, i nastavlja služiti Crkvi, jačajući u njoj vjeru, nadu i svjedočenje ljubavi. Te službe, dakle, predstavljaju veliki Gospodinov dar za svaku kršćansku zajednicu i za čitavu Crkvu, jer su živi znak njegove prisutnosti i njegove ljubavi.

Danas se želimo zapitati: što se traži od tih poslužitelja Crkve da svoju službu mogu živjeti na autentičan i plodonosan način?

1. U "pastoralnim poslanicama" upućenim svojim učenicima Timoteju i Titu, apostol Pavao se zaustavlja na liku biskupâ, prezbiterâ i đakonâ – kao i na liku vjernikâ, starješinâ, mladih. Zadržava se na opisu svakog kršćanina u Crkvi, opisujući za biskupe, prezbitere i đakone ono na što su pozvani i osobine koje moraju biti prepoznate u onima koji su izabrani i kojima su povjerene te službe. Znakovito je kako, zajedno s osobinama svojstvenim vjeri i duhovnom životu – koje se ne smije zanemariti, jer su sâm život –, nabrojene su neke čisto ljudske osobine: srdačnost, trijeznost, strpljivost, blagost, pouzdanost, dobrodušnost. To je abeceda, osnovna gramatika svake službe! To mora biti osnovna gramatika svakog biskupa, svakog svećenika, svakog đakona, jer bez te lijepe i istinske predispozicije za

susretanjem, za upoznavanjem, za dijalogom, poštivanjem i izgrađivanjem odnosâ s braćom ispunjenih poštivanjem i iskrenošću, nije moguće pružiti doista radosnu i uvjerljivu službu i svjedočenje.

2. Postoji nadalje temeljni stav kojeg Pavao preporučuje svojim učenicima i, samim tim, svima onima koji su postavljeni u pastoralnu službu, bili oni biskupi, svećenici, prezbiteri ili đakoni. Apostol potiče neprestano ponovno oživljavati primljeni dar (usp. 1 Tim 4, 14; 2 Tim 1, 6). To znači da mora uvijek postojati živa svijest da netko nije biskup, svećenik ili đakon zato što je inteligentniji, vrjedniji i bolji, već isključivo na temelju jednog dara, dara ljubavi kojeg razdjeljuje Bog, u snazi Duha Svetoga, za dobro svoga naroda. Ta svijest je doista važna i predstavlja milost za koju treba moliti svakoga dana! Naime, pastir koji je svjestan da je njegova služba isključivo plod Božjeg milosrđa i srca neće moći nikada zauzimati autoritaran stav, kao da su svi ostali njegovi podanici, a zajednica njegovo vlasništvo, njegovo osobno carstvo.

3. Svijest da je sve dar, da je sve milost, pomaže pastiru također da ne padne u napast da se stavlja u središte pozornosti i da se oslanja isključivo na vlastite snage. To su napasti taštine, oholosti, samodostatnosti. Jao nama ako neki biskup, svećenik ili đakon misle da znaju sve, da uvijek imaju ispravan odgovor na sve i da nikog ne trebaju. Naprotiv, svijest da je on prvi predmet Božjeg milosrđa i samilosti mora dovesti crkvenog služitelja do toga da bude

uvijek ponizan u ophođenju s drugima i da ima razumijevanja za druge. Premda svjestan da je pozvan hrabro čuvati polog vjere (usp. 1 Tim 6, 20), on će osluškiivati glas naroda. Svjestan je, naime, da ima uvijek nešto za naučiti, pa i od onih koji mogu biti daleko od vjere i Crkve. Nadalje, sve to mora dovesti do toga da u odnosima sa svojom subraćom zauzme novi stav, prožet dijeljenjem, suodgovornošću i zajedništvom.

Dragi prijatelji, moramo biti uvijek zahvalni Gospodinu, što u osobi i službi biskupâ, svećenikâ i đakonâ nastavlja voditi i graditi svoju Crkvu, pomažući joj rasti na putu svetosti. Istodobno moramo nastaviti moliti da pastiri naših zajednica budu uvijek žive slike Božjeg zajedništva i ljubavi.

Apel Svetog Oca

S velikom strepnjom pratim dramatična zbivanja kroz koja prolaze kršćani koje se u različitim dijelovima svijeta progoni i ubija zbog njihove vjere. Osjećam potrebu izraziti svoju duboku duhovnu blizinu kršćanskim zajednicama koje su teško pogođene apsurdnim nasiljem koje ne pokazuje znakove zaustavljanja te istodobno potičem sve pastire i vjernike da budu snažni i postojani u nadi. Još jednom upućujem usrdni apel onima koji imaju političku odgovornost na lokalnoj i međunarodnoj razini, kao i svim ljudima dobre volje, da se pokrene velika mobilizacija svijesti u korist progonjenih kršćanâ. Oni imaju pravo

ponovno pronaći u svojim zemljama sigurnost i mir, slobodno ispovijedajući našu vjeru. Pozivam vas da za sve kršćane koji su progonjeni zbog svoje vjere izmolimo Očenaš.